

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Tost/31/2017
Identifikačné číslo spisu: 2017010014
Dátum vydania rozhodnutia: 25. septembra 2017
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Paluda
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:2017010014.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov a JUDr. Františka Moznera a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. septembra 2017 v Bratislave vo veci vyžiadanej osoby L. K., nar. XX. Y. XXXX, štátneho občana Slovenskej republiky, o sťažnosti vyžiadanej osoby proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 06. septembra 2017, sp. zn. 5Ntc/16/2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby L. K. s a z a m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 06. septembra 2017, sp. zn. 5Ntc/16/2017 bolo podľa § 15 odsek 2 zák. č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoEZR“) o vzatí vyžiadanej osoby L. K. do predbežnej väzby a to na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného dňa 28. augusta 2017 Štátnym zastupiteľstvom v Korneuburgu, Rakúska republika pod sp. zn. 4 St 23/15p. Väzba začala plynúť dňom 05. septembra 2017 o 06.30 hod. a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby v Leopoldove. V odôvodnení tohto uznesenia krajský súd uviedol, že má za to, že v predmetnej veci sú splnené podmienky pre vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby, keďže vyžiadaná osoba má v registri trestov 2 záznamy za trestnú činnosť, z toho v jednom prípade i za majetkovú trestnú činnosť - krádež, za ktorú bola odsúdená v roku 2003. Neskôr bola odsúdená i v roku 2013 za iný druh trestnej činnosti, pričom oba tieto tresty sú už v súčasnosti zahladené. Bez ohľadu na zahladenie predchádzajúcich odsúdení existuje v súčasnom štádiu konania dôvod na predbežnú väzbu, keďže touto sa má zabezpečiť prítomnosť vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze. Vyžiadaná osoba bola v minulosti súdne trestaná aj za majetkovú trestnú činnosť, z ktorej spáchania ju podozrievajú justičné orgány štátu pôvodu. Krajský súd prihliadol aj na tú skutočnosť, že vyžiadaná osoba sa mala dopustiť rozsiahlejšej trestnej činnosti. Všetky uvedené skutočnosti vo svojom súhrne viedli k záveru o potrebe vzatia vyžiadanej osoby do predbežnej väzby, keďže je nevyhnutné zabezpečiť jej prítomnosť prostredníctvom tohto inštitútu, kým rakúska strana, ktorá má záujem na vydaní vyžiadanej osoby, predloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu. Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia podala proti nemu vyžiadaná osoba L. K. sťažnosť. V dodatočne predložených dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu poukázal na čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky a v tejto súvislosti uviedol, že nielen rozhodnutie o väzbe musí spĺňať najprísnejšie kritériá zákonnosti (úplný,

konkrétny a presný výrok a presvedčivé odôvodnenie), ale i procesný postup predchádzajúci rozhodnutiu o väzbe musí osobe, o pozbavení osobnej slobody ktorej sa rozhoduje, zaručovať dodržanie všetkých práv tak, aby tento postup mohol byť v konečnom dôsledku a vo všetkých smeroch označený za spravodlivý, zákonný a súladný s Ústavou Slovenskej republiky i medzinárodnými dohovormi týkajúcimi sa ochrany základných práv a slobôd. Rozhodnutie o predbežnej väzbe a vydávacej väzbe v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti Trestného poriadku. Sudca v tomto konaní neskúma dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná, a neskúma ani existenciu dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Tr. por. Pred rozhodnutím o predbežnej väzbe je však sudca povinný zistiť, či pozbavením osobnej slobody vyžiadanej osoby bude naplnený účel predbežnej väzby, ktorým je zabezpečenie jej prítomnosti na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu. Predbežná väzba nie je obligatórna a zadržanú osobu možno ponechať na slobode. V tejto súvislosti vyžiadaná osoba poukázala na to, že krajský súd žiadnym spôsobom neodôvodnil svoje rozhodnutie v tom smere, aké konkrétne skutočnosti v jej prípade odôvodňujú obavu, že utečie z územia Slovenskej republiky, teda prečo je potrebné zabezpečovať jej prítomnosť na území Slovenskej republiky väzbou do času, keď bude predložený originál európskeho zatýkacieho rozkazu. Vyžiadaná osoba L. K. je občanom Slovenskej republiky, je zamestnaný, je konateľom obchodnej spoločnosti so sídlom na území Slovenskej republiky, má pravidelný príjem a zdržiava sa dlhodobo na jednej adrese, v mieste trvalého bydliska (kde bol aj zadržaný príslušníkmi PZ SR), kde žije so svojou rodinou, vrátane maloletého syna. Z týchto skutočností rozhodne nemožno vyvodiť, že je tu obava, že vyžiadaná osoba odíde z územia Slovenskej republiky. Krajský súd z hľadiska nevyhnutnosti zabezpečenia prítomnosti vyžiadanej osoby na území SR nevysvetlil ani to, aký význam má z tohto pohľadu skutočnosť, že vyžiadaná osoba bola v roku 2003 (teda pred 14 rokmi) odsúdená za majetkovú trestnú činnosť, najmä s poukazom na skutočnosť, že trest nedostala, a aký význam má odsúdenie v roku 2013 pre ublíženie na zdraví, v súvislosti s ktorým bol vyžiadanej osobe uložený peňažný trest. Podľa názoru vyžiadanej osoby sudca v tomto konaní neskúma dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná a neskúma ani existenciu dôvodov väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. c) Tr. por. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu je však zrejmé, že krajský súd dôvodnosť podozrenia skúmal, pretože na str. 3 svojho rozhodnutia uviedol aj to, že prihliadol na skutočnosť, že sa vyžiadaná osoba mala dopustiť rozsiahlejšej trestnej činnosti. Odhliadnuc od oprávnenosti skúmania dôvodnosti podozrenia zo spáchania skutku je však rozhodujúce to, že predchádzajúce odsúdenia, navyše za daných okolností, nemajú žiadny vzťah k nevyhnutnosti zabezpečenia prítomnosti vyžiadanej osoby na území SR do času doručenia originálu európskeho zatýkacieho rozkazu. Rozhodnutie krajského súdu je nepreskúmateľné vo vzťahu k nevyhnutnosti zabezpečenia vyžiadanej osoby na území SR väzbou. Na základe uvedeného vyžiadaná osoba - L. K. navrhol zrušiť uznesenie krajského súdu zo dňa 6. septembra 2017, sp. zn. 5Ntc/16/2017. Prokurátor sa k podanej sťažnosti nevyjadril. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako sťažnostný súd preskúmal na podklade uvedenej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas, podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podala vyžiadaná osoba sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná. Vo vzťahu k výroku napadnutého uznesenia o vzatí do predbežnej väzby najvyšší súd uvádza, že európsky zatýkací rozkaz je v zmysle zákona o EZR založený na zásade vzájomného uznávania rozhodnutí medzi štátmi Európskej únie. Je to vyjadrenie určitej dôvery justičným orgánom členského štátu, že rozhodnutie orgánu iného členského štátu je vecne správne. Z ustanovenia článku 5 ods. 1 písm. c), písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a § 15 ZoEZR vyplýva, že inštitút predbežnej väzby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze má iný charakter, než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti prvého až tretieho dielu Trestného poriadku (§ 71 - § 87 Tr. por.). To platí nielen o dôvodoch tejto väzby (§ 71 Tr. por.), ale aj o rozhodovaní o väzbe (§ 72, najmä ods. 2 Tr. por.). Napriek tomu, že aj predbežná väzba je prostriedkom na zabezpečenie účasti vyžiadanej osoby v konaní, tak v tomto konaní jej dôvody nie sú vymedzené tak striktné ako v ustanovení § 71 Tr. por. Osoba v konaní o predbežnej väzbe, vydávacej väzbe a o prípustnosti vydania do cudziny nemá postavenie obvineného. Účelom konania o vydanie do cudziny nie sú preto otázky viny alebo nevinoty, ale len otázka, či sú splnené zákonné predpoklady na vzatie osoby do predbežnej väzby, vydávacej

väzby a či je prípustné jej vydanie ako vyžiadanej osoby. V takom konaní sa neskúma otázka prezumpcie neviny, trestnosť činu a ani právo na obhajobu v rozsahu, ktorý je v konaní pred trestným súdom Slovenskej republiky obvinenej osobe ústavne zaručený. Nie je teda potrebné na základe doteraz zistených konkrétnych skutočností konštatovať obavu z úteku, ovplyvňovanie dokazovania alebo páchania trestnej činnosti v zmysle § 71 ods. 1 písm. a), písm. b) alebo písm. c) Tr. por. Súd taktiež nepreskúmava dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná, a správnosť právnej kvalifikácie tohto činu z hľadiska práva štátu pôvodu (z hľadiska právneho poriadku Slovenskej republiky naposledy uvedenú otázku skúma až pri rozhodovaní o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu podľa § 22 ods. 3 - 5, a to v súvislostiach použitia § 23 zák. č. 154/2010 Z. z.). Zdôrazniť je tiež potrebné, že účelom inštitútu predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky, pokiaľ nie je štátom pôvodu doručený a predložený originál európskeho zatýkacieho rozkazu - teda prioritne ide o zabránenie zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze. Na vyžiadanú osobu L. K. bol vydaný Európsky zatýkací rozkaz Štátnym zastupiteľstvom v Korneuburgu, Rakúska republika zo dňa 28. augusta 2017 pod sp. zn. 4 St 23/15p, pre trestné činy krádeže vlámaním, ťažkého poškodenia cudzej veci a zneužitia verejnej listiny podľa §§ 127, 128, 129, 125, 126, 229 rakúskeho Trestného zákona, ktorých sa mal menovaný dopustiť 4 skutkami v rokoch 2012 až 2013 na rôznych miestach v Rakúsku tým spôsobom, že mal odcudziť šperky a značkové hodinky krádežou vlámaním do zlatníctva, okrem toho sa mal vlámať do motorového vozidla a odcudziť tak doklady k vozidlu, zároveň mal prepichnúť pneumatiky na 5 policajných vozidlách. Predpokladaná minimálna výška škody bola vyčíslená pri krádežiach na 41 815,73 €. Za uvedené trestné činy je možné uložiť podľa rakúskeho trestného zákona trest odňatia slobody s hornou hranicou 3 roky. Keďže tieto trestné činy neboli priradené ku žiadnej kategórii trestných činov uvedených v § 4 ods. 4 ZoEZR, bolo potrebné skúmať ich trestnosť podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, pričom podľa slovenského Trestného zákona by sa jednalo minimálne o trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 4 Tr. zák. Zo spisového materiálu vyplýva, že vyžiadaná osoba nemá problém (i za účelom páchania trestnej činnosti) migrovať po území schengenského priestoru, aktuálnu trestnú činnosť mal spáchať na území Rakúska, prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že L. K. je podozrivý i zo spáchania rozsiahlejšej trestnej činnosti na území Českej republiky. Uvedené skutočnosti umožňujú vyslovenie rezultátu o tom, že v prípade ponechania na slobode by sa L. K. mohol migráciou (nielen) po území krajín EÚ vyhýbať konaniu o vykonaní EZR, čím by mohlo prísť ku zmareniu účelu samotného konania. Samotná skutočnosť, že má na území Slovenskej republiky trvalé bydlisko a zamestnanie, nie je spôsobilá túto obavu dostatočne vyvrátiť. Najvyšší súd sa napokon zaoberal i otázkou, či nie je možné účel predbežnej väzby dosiahnuť i menej invazívnym spôsobom (najmä dohľadom probačného a mediačného úradníka), avšak vzhľadom na uvedené okolnosti by nebol takýto postup dostačujúci. Na základe uvedených skutočností preto najvyšší súd sťažnosť vyžiadanej osoby proti napadnutému uzneseniu zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

